

ДОБРУДЖАНСКО СЛОВО

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО

Един брой 20 ст.

Главен Редактор: С. Т. ПЕТРОВЪ.

Телефон № 248.

Симпатиите към България.

Отъ день на день България все по-вече печели симпатиите на чуждиятъ святъ. Помнимъ пакъ до прѣди 5 — 6 мѣсеца, зарадени отъ всѣкъдъ съ една стѣна, въ невъзможность да се сношаваме съ голѣмитѣ европейски народи, нападани, хулени отъ съседитѣ си, болезнено понасяхме, всичко, като вървахме само въ бъдещета истина и правда, която трѣбва да възтържествува. Какъ не бѣхме прѣдставяни ний отъ нашитѣ съсѣди, какви не хули се сипѣха върху всичко българско, само да се накара общественото мнение въ Европа подъ давлението на всичко туй и платени журналисти да искатъ отъ своитѣ правителства пълната окупация на България — тая немирница на Балкана! И за жалостъ въ прѣвитѣ мѣсеци слѣдъ примирieto, често срѣщаме въ голѣми европейски вѣстници статии, които ни рисуваха много злѣ и едва ли не ни изкарваха за най-голѣмитѣ виновници на тая война. Скрѣбно е наистина да посочваме имена, които толкова лошо писаха за насъ, въпрѣки че много малко, а може би и никакъ не ни познаватъ. Но малко по-малко положението взе да се измѣня. У насъ дойдоха англичани, французи, италиянци и др. Тѣ имаха най-голѣмата възможность да ни проучатъ и разбератъ доколко сѣ били заблудени извѣстни срѣди въ Европа, които сѣ смѣта ли, че именно България е която раздухва пожара на Балкана и създава по-голѣми грижи.

Българското правителство, добри българи, които бѣха по-това врѣме въ Швейцария и другадъ съ писма, документи и пр. работѣха прѣдъ своитѣ познати въ Европа, като ги моляха да възбудятъ малко по-голѣмъ интересъ въ обществото за България и нейнитѣ интереси. Приятелитѣ на България останаха такива до край.

Когато прѣзъ февруари се говорѣше само лошо за насъ, прѣзъ мартъ вече въ десетки градове въ Англия, Америка, Франция и другадъ се държаша бѣседи въ които се рисуваха истинскитѣ образи на това тѣй много страдално племе. Слѣдъ това често срѣщаме непознати на отечеството ни хора, да говорятъ и пишатъ добръ за насъ — и маше вече извѣстна подкладка, да се заинтересува обществото на Ев-

ропа за България и нейниятъ народъ. Мнозина мислѣха, че България е въ революция, че тя е люлка на болшевизмъ и пр. и пр. и до колко сѣ биле силни интригитѣ на нашитѣ неприятели може да се сѣди отъ факта, че наши сънародници връщайки се отъ западъ сѣ били увѣрени, че ще намерятъ въ България хаосъ, въпрѣки че тѣ най-добръ, като български познаватъ характера и нравитѣ на своя народъ.

Но мѣлата се дигна и иде да разбули цѣлата голола на тия страшни обвинения.

Какво направихме ний? Търпеливо понасяхме всичко, търпяхме, излушвахме даже и обвинителни си и се усмихвахме любезно на всички, които пресилено говорѣха за насъ. Ний знаехме, че тѣхнитѣ другари ще се върнатъ при тѣхъ и ще имъ кажатъ впечатленията си отъ насъ и тогава! — каквото е вече. Рѣдко, много рѣдко се чуватъ нападки по нашъ адресъ, като най-често се нападатъ извѣстни течения, отколкото цѣлиятъ народъ. Довчерашитѣ ни обвинители днесъ пледиратъ въпроса за справедливъ миръ на Балкана и съвѣтватъ, къмъ умность и разбраность.

На нападите отъ вѣнъ, че България е въ размирици, че тя е въ пожаръ ний отговорихме съ миръ — спокойствие и работа. Докато навсѣкъдъ около насъ въ Ромѣния, новата Югославия, Турция и пр. все има по нѣщо, което тревожи — тукъ у насъ е абсолютно спокойно.

Това не е да не се вижда и чувства. Малката, юбѣдената и каква ли не още България, споредъ нашитѣ неприятели, спокойно, много спокойно, въпрѣки че има условия, които я тревожатъ и измѣчватъ, чака присѣдана на европейскитѣ аеропатъ. Тя върва въ негова-та справедливостъ при разрѣшаванieto на нашия въпросъ, затуй защото даде достатъчно доказателства за своята трезвостъ и вѣрность.

Българската делегация е на пътъ да замине, тя ще прѣдставлява въ Парижъ желанието на единъ миренъ и трудолюбивъ народъ, който е далъ доказателства за това и иска обединенъ и свободенъ да се развива по-пътя на мирната култура и прогресъ.

Ромѣнскитѣ грабежи и произволи въ Добруджа.

Куртбунарска околия.

Продължение отъ бр. 75

с. Караджаатъ. Горскитѣ стражарѣ събрали всички едѣръ и дребенъ добитѣкъ и не го пушала на паша, докато стопанитѣ не му бройли по 10 лева за едѣръ добитѣкъ. Слѣдъ нѣколко дни стражарѣтъ пакъ направилъ същото и поискалъ отново да му платятъ по 20 лева и 2 кгр. вълна за овца и 20 лв. за едѣръ добитѣкъ.

с. Екинѣжикъ. На 25-априлъ горскитѣ стражарѣ срѣщналъ на пътя Иванъ Минчевъ и защото въ колата му имало брадва, пукналъ главата му на нѣколко мѣста. Минчевъ отишелъ да се оплаче на полицейския шефъ, но послѣдниятъ го набилъ и го изпѣдилъ.

с. Аратмаджа. Полицейскитѣ шефъ конфискувалъ брашното на жителитѣ отъ селото, които отишли да мелятъ на близкитѣ селски воденици съ позволително отъ селскитѣ власти. Конфискуваното брашно било продадено и полученитѣ пари били подѣлени между жандармитѣ.

с. Кеседжикъ. Слѣдъ като българскитѣ учители привършиха учебната година и произведоха изпитъ, въ селото пристигнаха ромѣнски учители, изгонени отъ Бесарабия отъ болшевикитѣ. Тѣ поискаха да събератъ ученицитѣ, които сѣ въ ваканция и помагатъ въ полската работа на родителитѣ си. Ни едно дѣте не отишло. Ромѣнскитѣ учители наложили голѣми глоби и съ помощта на полицията ги събрали.

с. Улуклий. Прѣди мѣсецъ били арестувани много жители отъ селото, безъ каквито и да е мотиви. Тия хора били освободени, слѣдъ като ромѣнската полиция имъ взела голѣми рушвети. Отъ Курти Добревъ взели 2000 лв., отъ братя Тодоръ и Недю Стоянови по 1200 лв., отъ братя Христо и Недѣлчо Стоянови по 1000 лв., отъ Петъръ Ивановъ Молишиевъ по 500 лв., отъ Недѣлчо и Димо Николови по 600 лв.

На 1 юний изтужвалъ отъ с. Трупчуларъ за с. Улуклий Стефанъ Радоновъ отъ послѣдното село съ сина си Пано Радоновъ, ромѣнски стражари ги заловили и ги откарали въ затвора въ с. Киликадж. Слѣдъ като ги държали два дни арестувани, на 3 юний ги подкарали къмъ с. Шайнларъ. По пътя въ гората стражаритѣ стрѣляли върху стария Стефанъ Радоновъ и го убихи. Синъ му успѣлъ да се изтрѣгне отъ палачитѣ и избѣгалъ.

Куртбунаръ. Слѣдъ освобождението отъ ромѣнското иго прѣзъ

Сладкарница! — Сладкарница!

„Художественъ Театръ“

Морската градина.

Открихме сладкарница, съ разни деликатеси и напитки.

Всичко най-доброкачествено и ефтино.

Сладоледъ, бомбони, сиропъ, млѣко съ кафе, какао, шоколадъ и разни закуски.

2—5 Отъ Съдържателя.

1916 г., жителитѣ отъ гр. Куртбунаръ и околията взели инициативата да издигнатъ паметникъ на загиналитѣ български кавалеристи при освобождението на града. Мѣсто, дѣто сѣ погребени загиналитѣ герои, било оградено. Сега ромѣнскитѣ стражари затварятъ всѣки день тамъ свини и се гаврятъ по най-циниченъ начинъ съ гробовѣтъ на българскитѣ войници. Възмутено отъ това дръзко светотатство, населението нѣколко пѣти е напомняло на ромѣнскитѣ стражари да прѣкратятъ прѣдизвикателствата и гавритѣ си. Ромѣнскитѣ власти отговаряли на тия напомнявания съ най-мръсни псувни и закани по адресъ на всячко българско.

Хроника.

Военния сѣдъ се мѣсти. По заповѣдъ на Военния Министръ, отдѣлението на В. П. сѣдъ се мѣсти въ Шуменъ.

За прѣдседател на сѣда тамъ остава зап. Капитанъ Коласъзовъ.

По тоя случай видни граждани сѣ правили постѣпки да се отмѣни тая заповѣдъ и сѣда остане въ Варна, за да разглѣда тѣй шумнитѣ дѣла на Николовци, Поповци, Ламбрѣвци и др. но нищо не е помогнало.

Г-нъ Министра безъ огледъ на тая голѣма врѣда, не е отмѣнилъ.

Уволненъ. По подаване оставка е уволненъ Г-нъ Дюлгеровъ II Варненски. Мироти сѣдия. Единъ добръ служител на обществото.

Нашитѣ съжеления че той напуска слѣдъ 30 годишна служба сѣда, като оставя споменъ у обществото за примѣрна и съвѣстна служба.

Пожелаваме на Г-нъ Дюлгеровъ ползотворна свободна практика.

Редакцията и кантората ни се прѣмести на втория етажъ на същото здание.

Лятния театър. Полагатъ се голѣми усилия да се приготви за Недѣля театъ въ морската градина, ще се даде утро и слѣдъ това уткрива съ комедията „Бибето“ съ участието на Султана Николова актриса отъ народния театър.

Окри се градина—ресторантъ, до морската градина „Гросъ“ добръ обзаведена. Пожелаваме успѣхъ на новата инициатива.

Риба на пазаря. Тия дни на пазаря има доста риба прѣсна и солена.

Сезона за банитѣ. Откри се сезона на банитѣ, доста гости има изъ града. Общината полага грижа да снабди банитѣ съ бѣло и даде удобство на гоститѣ.

Търговско стопански в-къ. Получи се въ редакцията ни Търговско стопански в-къ отъ София. Прѣпоръчваме го на читателитѣ си търговци.

Въ Сухиндолъ се издава Сухиндолски Остенъ, ний получихме първия брой, който е порядъчно духовитъ. Желаетъ му успѣхъ, а на читателитѣ си го прѣпоръчваме.

Послѣдни новини.

ПО ТЕЛЕФОНА.

Туроката делегация се връща.

По слухове турската делегация е поканена, да напусне Парижъ до окончателното приготвяване на проекто-договора. Специални комисии се занимавали съ разглеждането турскиятъ и тракийски въпроси, разрѣшението на които срѣщало сериозни мъчности.

Понеже тъй се слага въпроса—повикването на нашата делегация се очаква да стане не по-рано отъ 15 т. мѣсецъ.

Въ Ромжия.

Очакватъ наново пристигането на Братияну — официозътъ не казва нищо по този случай. Интересно е че Тане Ионеску въ една своя рѣчь заявилъ, че той желалъ Братияну да подпише мира. Това различно се контентира.

За турската делегация.

Въ тоя моментъ се получило съобщение, което гласи:

Прѣдседателътъ на мир. конференция г. Жюлемансо е поканилъ турската делегация въ една много учтивата форма да напусне Франция и се завърне въ Турция, прѣдъ видъ мъжотитѣ, които се орѣщатъ при разрѣшаването въпроситѣ около бѣдащето на империята и за избѣгването на нежелателни инциденти.

Ромжискиятъ звѣрства.

Върбанъ Петровъ

Бившъ нач. ж. п. депо въ гр. Добричъ.
Продъл. отъ брой 75.

Слѣдъ 10 минути влезе единъ стражаръ и ме извика навънъ да сѣка дърва и почистя нуждницитѣ, като се подиграваше съ думитѣ: „шефъ депо а? да видимъ сега знаешъ ли да работишъ“?...

Имаше още двама татари и единъ ромжинецъ. Дървата сечѣхме съ една нажбена и съ счупена дръжка брадва, която при всѣки ударъ прискрипваше ржцѣтъ, защото бѣ спукана. Важното е, че дървата трѣбваше да се насѣкатъ. Слѣдъ като насѣкохме цѣла грамада дърва и ги занесохме въ помещението, дойде нѣкакъвъ старция и каза да напълнимъ всичката смѣтъ отъ двора въ една праздна, ржждясала желѣзна галюта, която стоеше въ двора и да закараме къмъ морето и изхвърлимъ смѣтъта. Натоварихме колата и четирмата арестанти замѣнихме конетѣ и подкарахме колата, придружени отъ двама стражари съ пушки. Врѣмето бѣше дъждовно, земята кална, колата вървѣше толкова трудно, че въпрѣки всичкитѣ ни усилия, тя бавно се движеше. Стражаритѣ не ни оставяха да си починемъ и постоянно ни заплащваха съ прикладитѣ.

Слѣдъ половинъ часъ, въпрѣки нашитѣ неимовѣрни усилия, въпрѣки че бѣхме потънали въ калъ и потъ, спрѣхме. До насъ стояха нѣколко лица, които съ участие ни гледаха. Помоглихъ ги да ни помогнатъ. Трима се заловиха за колата и азъ трѣгнахъ да ния вода отъ близката чешма и да се поумия малко. Внезапенъ вистрѣлъ ме съпна, куршумъ пропище покрай мене. Обърнахъ се и виждамъ, че стражара се цѣли втори пътъ и единъ минувачъ го спира. Разбрахъ веднага, отърчахъ до каруцата и два приклада замѣниха куршума, който милостивата ржка на случаенъ минувачъ не позволи да ме пропъне!

Завърнахме се кжсно въ ареста, когато бѣше вече тъмно. Безъ хлѣбъ, изморенъ, азъ подгнахъ веднага на цимента и бързо съмъ задрѣмалъ, когато единъ ритникъ ме накара да подскоча. Прѣдъ мене стоеше стражаръ, псуваше ме, гледаше ме звѣрсни и ме попита, азъ ли съмъ началника на депо отъ Добричъ. При утвърдителния ми отговоръ, поведе ме въ канцеларията. Съобщиха ми че ще заминемъ за Букурещъ още тази вечеръ, вързаха ми ржцѣтъ, туриха ми на гърба една торба съ провизии за стражара и потеглихме за гарата. Въ 11 часа прѣзъ нощта трена потегли за Букурещъ.

II Варненски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 985.

Въ допълнение на обявлението ми № 581 отъ 22 Априль 1919 г. публикувано въ Държ. Вѣстникъ бр. 67 отъ 28. VI 1919 год., обявявамъ че продажбата на: Кжща едноетажна находяща се въ гр. Варна, V уч. улица „Рилска“ № 362 26, състояща се отъ двѣ стаи за живѣние, кухня и дамя, направена отъ камъкъ и дърво, покрита съ мѣстни керемиди, построена вър-

ху около 70 кв. метра при сжсѣди: Гарабелъ Алтъновъ, Петъръ Кречишевъ, улица „Рилска“ и Дограджи Щерю, е почната на 29 юний т. г. и ще продължава до 29 юний 1919 год. 5 часа слѣдъ олѣдъ, съ правонадаване на 24 часа 5/.

Горниятъ имотъ е собственостъ на покойния Димо Василевъ отъ гр. Варна, продава се по прѣтоколъ опрѣдел. отъ 11. III 1915 год. на Варнен. Окр. Сждъ първоначална цѣна 4000 лв.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ. гр. Варна, 2-й юний 1919 год.

II Сждебенъ Приставъ Н. Николовъ.

II Варнански Сждебенъ Приставъ

Обявление.

№ 986

Въ допълнение на обявлението ми № 646 отъ 5 Май т. г., пуб-

ликувана въ Държ. Вѣстникъ бр. 67 отъ 28. VI 1919 год. обявявамъ че продажбата на: Кжща находяща се въ село Кестиричъ, едноетажна полусрутена, състояща се отъ три стаи; направени отъ дърво и камъкъ, застроена на 55 кв. метра, висока 2 1/2 метра, покрита съ сазъ съ дворно мѣсто отъ около 6 декара, при сжсѣди: Иванъ Костадиновъ; Арханди Анастасовъ, Тодоръ Григоровъ и пжтъ е почната на 29 юний т. г. и ще продължава до 29 юний 1919 год. 5 часа слѣдъ олѣдъ, съ правонадаване въ 24 часа 50/.

Горния имотъ е собственостъ на Янчо Георгиевъ отъ с. Кестиричъ, продава се за дългътъ му къмъ Бадаши Николова отъ с. Кестиричъ първоначална цѣна 1100 ла.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ. гр. Варна, 2 Юний 1919 год.

II Сждебенъ Приставъ Н. Николовъ.

Д-ръ Б. АСТАРДЖИЕВЪ

Специалистъ по кожно-венерическитѣ болести.
ПРИЕМА БОЛНИ.

1—10 ул. „Дунавска“ № 6. (Срѣщу комитетъ С. Г. О. П.)

Най-ново!

Откри се на Мусалата срѣщу хотелъ „Прѣславъ“ деликатесенъ колониаленъ магазинъ. Съ най-доброкачествени стоки: масло, сирене и кашкавалъ отъ собствени мандри при цѣни най-ниски. Дървено масло, маслини и др. най-доброкачествени.

Единъ опитъ е достатъченъ да се обедите.

2—5

Сдържателъ: Г. ИЕНКОВЪ Сие

СКЛАДЪ

отъ Горня-банска

Минерална вода

на

и въ Сладкарница

В. Атанасовъ

„Велика България“

ул. „Волова“ 10

на Мусалата. 2—3

„ДОБРУДЖА“

Акционерно Застрахователно
Д-ство—София.

Основен капиталъ 3,000,000 лева

Главна инспекция, ул. Мал. Търговска № 2.

ВАРНА.

Д-во „Добруджа“ застрахова по: „Пожаръ“, „Животъ“, „Транспортъ“, „Нещастни случаи“, „Кражба“ и пр. съ най-либерални условия и ефтини прѣмии.

Д-во „Добруджа“ покрива риска за война безплатно и осигурява ЖЕНИ безъ никакво повишение на премията.

Търсятъ се агенти и аквизитори за цѣлото царство при най-либерални условия.

Главенъ инспекторъ:

16

Ст. Петровъ.

Бастуни

мжжки и дамски най-духосни и модерни изработватъ въ ателието си ул. Македонска № 110.

Кирилъ Киряковъ

2—5

Печатница „Войниковъ“—Варна.

Нисимъ Н. Толедо

Агентура и Комисииона

Приема стоки на консигнация. Дава най-точни свѣдѣния за цѣнитѣ на стокитѣ на Варненския пазаръ. Посрѣдничъ за покупка продажба на всички артикули. Приема прѣдставителство на мѣстни и инострани фирми.

При най-износни условия.

Кантора ул. „Малка Търговска“ 1—2

ПРОДАВАТЪ СЕ

16 конски сили употребенъ.

Система „ХОРЗБИ“ и една Американска Яромелка за мелене мисиръ заедно съ кочанитѣ на износни условия въ кантората на

Христо А. Доновъ—Варна

ул. „В. Левски“ и ул. „Кбалуудъ“ задъ държавнитѣ камбари.

5—

Рекламирайте чрѣзъ

В. „Добруджанско слово“.